

XVI 01

Na krzeiny
Wladslawowi III. Krolowicom
polskiemu y szweckiemu

1595.

III

Ná krzciny
NAIASNIEYSZEMV
WŁADISŁAWOWI III. KRO-
LEWICOWI POLSKIEMV Y
SZWECKIEMV.

Ktory sie vrodzil nád Krákovem 8v Lobzov
wic, Roku 1 5 9 5. dnia 9. Czerwca.

¶ W Krákovie/ w Druk: Jak: Siebeneychera/
Roku pańskiego M. D. XCV.

Do *N*aiásniey^{sz}ego
ZYGMUNTA III. z Bozey *ř*áski
POLSKIEGO Y SZWECKIE
GO KROLA.

ANDRZ: ZBYLITOVVSKI.

*Z*Acny Krolu *P*ánie moy, dosyć powinności
Moiey czyniac, chcąc skutek serdeczney radości
Iákikolwiek pokázác, która mam z zacnego
Vrodzenia (slugá twoy) syná tak wdziecznego,
Niemam złotá, ni perel, ni kamieni drogich,
Lecz dáie (co mieć moge) kilka kart vbogich.
Od szczęścia tánte moga rzeczy bydź nábyte,
Ida, y zás odchodza: lecz te, nie przeżyte,
(Ktore ia niose) dáie syn piekney Latony,
Ná skále *P*üeryiskiey Musom vlubiony.
Przyimi ie, prosze, wdziecznie: niechci Bog *ř*uskáwy
(Ktory sam wziął w opieke twoie wszystkie spráwy)
Da tak wiele doczekác poćiech, po tym synie,
Iáko wiele jest piasku, y teź ryb w *E*uxinie.

Ná krz.

Nieinaczej od gęstej strzelby ziemia drżała/
W ten czas/ gdy sie nowina taka wsllyśala:
A ludzic ze wssytkich mieysc z domow sie spali
Do ofiar/ aby Bogom za to dziekowali.
Jako kiedy wiec mrowki/ czasu lata z ciemnych
Swych potoiow wyszedly/ z komorek tajemnych/
To tam to jam biegala: tak lud niezliczony/
Z radościa do kościołow biezal wciessony.
Kozmaito muzyki/ spiewania rozliczne:
Czemu sie Wisłne Tymphy przypatrzały śliczne/
A samy (siedzac w skale nad ciekacym zdroiem/
Kedy Wanda Slowieńska patrzy okiem swoim)
Czyniely wdzieczne dzieki Bogom oddawaiac/
A wciessnemi glosy te słowa spiewaiac:
Kaduiemy sie z toba Kroliu/ Krain wielkich
Monarcho na pulnocy/ moźny/ pelen wsselkich
Cnot wysokich/ dzielności/ ktorego Bog prawie
Na to preyzrzal od wiekow sam z nieba lastawie/
Zebyś wielkim Krolestwom takim roskazowal/
A tak zacnym narodom rozlicznym panowal.
Trzytroc szczesliwa matka/ ktoras wrodzila
Tego syna wdziecznego: slusnie zebyś zyla
Dlugie lata szczesliwie: prawieś Pam swieta/
Zacnych Monarchow rod swooy wiodac: slusnieś wzieta
(Dla swych cnot niezliczonych) w malzenstwo/ dzielnemu
Pulnocnych wielkich Krain Krolowi moźnemu.
Wssytkie twe cnoty swiete/ y poboźne sprawy/
Nie beda w zapomnienu/ do kad Bog lastawy
Swiat ten w cale zachowa/ do kad bedzie wdzieczny
Tytan swiecił na niebie/ y okrag miesieczny. .

TEMV SZ.

ZAcni Koronni synowie/
Cnego Lecha potomkowie/
Co pod Karpatem mieszkanie/
I na iasne pogladacie
Trijony/ y kiedy swemi
Bootes patrzy wdziecznemi
Na was oczyma/ y swoim/
Slicznym/ ciechy/ Wista zdroiem.
Wy co Korona wladacie/
Wolnosć droga w retu macie/
Tcie boycie sie iuz samsiadow/
I niepotrzebnych nakladow/
Ktoreście czesto miewali/
Kiedyscie co raz sukali
Miedzy roznemi narody
Pana/ nie bez wielkiey skody:
Z silnym strachem/ z wielka trwoga/
Sadzac na fanie wolnosć droga.
Teraz/ da Bog/ to ystanie/
I praktyka za nie stanie/
I Ellectie na strone/
Bo wziął Polske Bog w obrone:
Powila Krolowi syna/
I zacney Matce/ Lucyna.
Iktorym da Bog wszystkie cnoty
Przywroca sie/ y wiek zloty/
I one szczesliwe lata/
Ktorych/ za dawnego swiata

Przodkowie nasi żyli/
Co przed nami pierwey byli:
Ten gdy Łátom dalszym przydzie/
A z dziecinstwa iuż wynidzie/
Będzie przodków swych dzielności
Nasładował/ pobożności/
Cnot wysokich/ y spraw meżnych/
W rycerskich dzielach potężnych/
Ktorzy swe nieprzyiaciele
Meżna reka bili śmiele/
Mokwe pierzchliwa/ Tátary/
Wolochy/ Turki/ Janczary/
Nie ieden byl bez zawoju/
A bez glowy/ w Erwawym boiu.
Kedy oni w syku byli/
A broniey swoiey dobyli/
Latały teleiow stuki/
A z bachmatow strzały z luki.
Pomnie Podolskie krajny/
A Inflantskie brzegi Dwiny/
A smutne pola Orzańskie/
A Obertyn/ iak Pogańskie
Leżały tam trupy sprośne:
Pomnie Gotlantskie żalossne
Brzegi/ mestwo dziada cnego/
Kiedy Duńczyka pysnego
Potopił/ y z ludźmi nawy/
Skąd niezmiłey dostał sławy.
Tymże da Bog torem poydzie
(Kiedy lat swych dalszych doydzie)

Cny Krolewic/ bo Belloná/
Walecznego Marsá zóná/
Weźmie go w opiekę swoje/
A zgotuje iemu zbroie
Szczęśliwa/ w Krórey pobije
Bissurmańskie brzydkie syie/
Srogie Turki/ y Krwie chciwe
Scyty/ Polsce niezycziwe.
A kiedy na walecznego
(Da Bog) wsiedzie Konia swego/
Bedzie straszny tat/ srogiemu
Pohanicowi/ iak ziadlemu
Nielekliwy Lew Tygrowi/
Abo zlemu miedzwiodziowi.
Szapedzi sprosne Pogany
Za morze/ kedy balwany
Piaszczyste Kolus burzy/
A pod niebo zwichrem Kurzy:
Kedy miesta Persa srogi/
Co obrzydle chwali Bogi.
☞ Lecz niż pocznie bronia władać/
A Kopya dobrze składać/
A Koniem dzielnym kierować/
Niż woyska bedzie sykować/
Nuech rodzice swoje cieszy/
A do cnot sie rychlo spieszy:
Nuech im roście w dalsze lata/
A zazywa z nimi swiata.
Boday dzieci ogladali
Synow iego/ y patrzaali

Ná ich práwuki: a oni
Rod niech wioda/ póki kóni
Sliczny Phebus swoch zázywá/
A póki swa teczá křzywá
Ná niebie twarz wkázuie/
Dotad rod ich niech pánuie.

BIBLIOTEKA
ZIELIŃSKIEGO
W SKRYPCE

